

Arrest

nr. 312 309 van 2 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, D. P. (...), beschikt over de Georgische nationaliteit en bent afkomstig uit Tbilisi. Vanaf uw 20e levensjaar waren de problemen met uw familie vanwege uw seksuele oriëntatie als homoseksuele man prominent aanwezig. Zo moest u geregeld fysiek en mentaal geweld ondergaan komende van uw nonkel en broer, maar ook uw moeder had u eerder verplicht om te huwen met een vrouw, waarschijnlijk in de hoop om u te veranderen. Jullie kregen samen één dochter, maar na 1.5 jaar huwelijk draaide het in 2006 uit op een scheiding.

Deels om aan het familiaal geweld te ontkomen, heeft u verschillende jaren in het buitenland gewerkt sinds 2010. Toen vertrok u voor vijf jaar naar Irak. In 2015 keerde u terug naar het huis van uw familie in Georgië en begin 2017 zette u de stap om alleen te gaan wonen, eveneens in Tbilisi net als de rest van uw familie en dochter. Daarna vertrok u naar Tsjechië tot 2018, waarna u enkele dagen terug in Georgië was om vervolgens opnieuw naar Irak te trekken in 2019. Eind 2019 keerde u terug naar Georgië waar u vervolgens

verbleef tot maart 2021. Deze laatste periode verbleef u bij een ex-partner, want uw familie wist niet dat u in Georgië was, noch dat u bij hem verbleef. Alsnog werd u in een hinderlaag gelokt door uw nonkel en broer, wanneer u zogezegd een afspraak met uw kind had. U werd erg zwaar toegetakeld door hen, en voelde zich enkele weken later gedwongen het land te verlaten wegens aanhoudende problemen van fysiek en mentaal geweld met uw familie.

U verliet het land in maart 2021 om naar Polen te gaan waar u werkte en bij een andere ex-partner verbleef tot 1 december 2022. U diende hier geen verzoek tot internationale bescherming (VIB) in. Daarna kwam u naar België waar u op 6 december 2022 wel een VIB indiende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

De opmerking van uw advocate aan het einde van het eerste onderhoud, dat het toenmalige gebrek aan een opvangcentrum u zou verhinderen met een fris hoofd aan het onderhoud te kunnen deelnemen (CGVS I, p. 13) is niet voldoende om een bepaalde steunmaatregel te rechtvaardigen. Bovendien maakte u hier zelf geen melding van als reden waardoor een goed verloop van het onderhoud niet mogelijk zou zijn (CGVS I, p. 1, 2, 13 & 14) en werd u een tweede keer opgeroepen waardoor redelijkerwijs verwacht mag worden dat u kansen genoeg heeft gehad om uw relaas op een bevredigende manier uit te doeken te doen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Bij een terugkeer naar Georgië vreest u gedood te worden door uw familie (CGVS I, p. 7), maar vanwege volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Allereerst liet u het na om in Polen, waar u meer dan een jaar verbleef na uw definitief vertrek uit Georgië, een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van enige persoonlijke urgente vrees in uw hoofdte. Hoewel België als toleranter aanzien kan worden jegens personen van de LGBTQI+-gemeenschap dan een land als Polen, zoals u zelf aangeeft ter verklaring voor het niet indienen van een verzoek daar, strookt het feit dat u evenmin doorreisde uit dit land omwille van uw partner niet met het gedrag van een verzoeker om internationale bescherming wiens leven in acuut gevaar zou zijn en kan hieruit worden afgeleid dat u Georgië niet in de eerste plaats verliet om elders bescherming op te zoeken (CGVS I, p. 5 & 7).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken worden geconfronteerd met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Op basis van onderstaande vaststellingen weet u de vrees ten aanzien van uw familie niet aannemelijk te maken, waardoor een vrees bij terugkeer naar Georgië ten gevolge van deze feiten evenmin wordt aangenomen.

Het kan in de eerste plaats niet overtuigen dat u, ondanks de vele incidenten die u meemaakte met uw familie, meermaals naar hen terugkeerde. U beweert heel dikwijls fysieke agressie te moeten ondergaan sinds uw 20e (CGVS II, p. 13) en voor het eerst zwaar toegetakeld te zijn door uw broer en nonkel reeds voor 2009, nadat ze uw relatie met een man ontdekten: toen werd u in elkaar geslagen, werd uw neus gebroken,

werd u gewurgd door uw broer en verloor u het bewustzijn. Daarna werd u thuis opgesloten en vond uw moeder werk voor u in Irak. Ze wou u zo ver mogelijk sturen omdat ze de schaamte niet zou aankunnen, maar het eerste jaar dat u daar werkte zou uw loon integraal naar uw moeder gaan. Daarna slaagde u erin dit te veranderen, maar dan kwamen er dreigementen van uw broer die geld van u eiste, of hij zou uw 'geheim' bij iedereen bekend maken. Dat u vervolgens na een lange tijd in Irak tijdens enkele vakantiedagen terug naar uw ouderlijk huis in Georgië keerde, is dan ook uiterst onaannemelijk. U vond het verschrikkelijk, werd heel de tijd uitgescholden en zelfs fysiek aangevallen door uw broer, zo stak hij een balpen in uw gezicht (CGVS I, p. 8). Nog een andere keer toen u tijdelijk thuis was van uw werk goot hij zelfs heet water over uw arm en gezicht wat leidde tot brandwonden (CGVS I, p. 13). Het kan dan ook helemaal niet overtuigen dat u in 2015 nogmaals naar huis ging – ditmaal voor een lange tijd - en nog tot 2017 wachtte om alleen te gaan wonen ondanks u al meerdere jaren tewerkgesteld was, zo ook dat laatste jaar in Georgië, waardoor kan worden aangenomen dat u in de mogelijkheid was om zelfstandig te gaan wonen (CGVS I, p. 4 + CGVS II, p. 8). Hiermee relateert u de ernst én geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees op aanzienlijke wijze. Wanneer u in het tweede onderhoud gevraagd werd waarom u steeds bleef terugkeren naar Georgië, antwoordde u omdat uw contracten afliepen en zei u tijdens die momenten nooit naar familie te gaan. Door te zeggen dat u vanuit Irak nooit naar huis keerde, maakt u zich echter schuldig aan tegenstrijdigheden met uw vorige verklaringen (CGVS II, p. 5 & 6), waardoor u alleen maar meer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

In dezelfde lijn doet ook uw laattijdig vertrek uit Georgië hier verder afbreuk aan. U spreekt van dagelijks in elkaar geslagen te worden door familie, onderging dreigementen om naar een klooster gestuurd te worden enzovoort sinds u 20 jaar oud was - wat gelijkstaat aan sinds 2005 - (CGVS II, p. 13 & 14) en uw neus werd al voor het eerst gebroken voor u alleen ging wonen in 2017 (CGVS II, p. 14). Dat u pas in 2021 besluit om te vertrekken is dan ook niet geloofwaardig en komt niet overeen met het gedrag dat verwacht mag worden van een verzoeker om internationale bescherming. U beweert dat het niet gemakkelijk was om los te komen van uw familie (CGVS I, p. 9 & 10), maar het CGVS kan zich niet van de indruk ontdoen dat u talloze mogelijkheden heeft gehad om te vluchten en ergens internationale bescherming aan te vragen indien u dat wou, aangezien u vele jaren in het buitenland spendeerde, weg van uw familie. U keerde steeds terug naar Georgië, omdat uw contracten afliepen bijvoorbeeld, en beweert dat de landen waar u zich bevond niet geschikt waren om asiel aan te vragen, maar u had vandaar juist gemakkelijker naar een ander land van uw voorkeur kunnen gaan, net omdat u al verwijderd was van uw familie. Uw gedrag vertoont daarmee een totaal gebrek aan hoogdringendheid (CGVS II, p. 5 & 6).

Naast een gebrek aan logica vallen u eveneens meerdere tegenstrijdigheden te verwijten.

In de eerste plaats bent u tegenstrijdig over de bezoeken van uw familie op uw werk. Uw familie verhuisde en u maakte van het moment gebruik om zonder te verwittigen zelf een appartement te huren in de buurt van uw werk. Daarop begonnen ze u op te bellen en later zelfs op het werk langs te komen, dit gebeurde in 2017 (CGVS I, p. 9). Bijna een maand lang zouden ze systematisch naar uw werk komen. Uw werkgever wilde de politie bellen, maar u hebt hem daarvan tegengehouden vanwege uw angst om uw nonkel te verklikken (CGVS I, p. 11). Tijdens het tweede onderhoud zegt u echter dat uw broer en nonkel maar twee keer op uw werk waren: een eerste keer enkele dagen na uw verhuis en een tweede keer tien dagen later. Blijkbaar kwamen ze kort daarna nog een derde keer, maar toen hebben ze u niet gezien. Tijdens hun eerste bezoek zou bovendien de politie wel opgebeld zijn door collega's: ze kwamen ter plaatse, maar uw familie was al weg dus gingen ze weg na enkele vragen te stellen (CGVS II, p. 8). Wanneer u geconfronteerd werd met uw tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet oproepen van de politie kan u dit niet verklaren en geeft u een vaag antwoord over hoe moeilijk het leven is en dat u wil ontsnappen. Bovendien bent u hier dubbel tegenstrijdig: u zegt dat 'de meisjes' gebeld hebben (CGVS II, p. 14), hoewel u eerder aangaf niet te weten welke collega(s) de politie opriep(en) en in het eerste onderhoud was het uw werkgever die de politie wilde opbellen (CGVS I, p. 11). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over kernaspecten van uw asielrelaas brengen de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen danig in het gedrang.

Verder is het evenmin geloofwaardig dat uw familie iets waar ze zich zo voor zouden schamen, zo publiekelijk zouden maken, door bijvoorbeeld op uw werk langs te komen. Uw antwoord, dat dit zou zijn om u te schaden, kan in deze niet overtuigen en weegt niet op tegen het eerverlies of de schaamte die ze hiermee – in hun ogen – over zichzelf zouden brengen. Bovendien zou u gedood moeten worden om de eer en naam van de familie te herstellen. Hiervoor hoeft u ten eerste niet publiekelijk aan de schandpaal genageld te worden, bovenal mag redelijkerwijs verwacht worden dat dit ondertussen gebeurd was, indien dit echt was waar ze op uit zouden zijn, gezien de verscheidene mogelijkheden die zowel uw broer als nonkel hebben gehad om u om het leven te brengen (CGVS II, p. 5, 6 & 13).

De andere problemen waarvan u spreekt, zoals cynische opmerkingen, pestgedrag of scheldpartijen door onbekenden (op straat), zijn niet dan weer niet zwaarwichtig genoeg om van een vorm van vervolging te kunnen spreken. Hoewel het CGVS de mentale last hiervan niet wil onderschatten, zijn er geen aanwijzingen om te denken dat dergelijke incidenten plots een 'fatale afloop' zouden kennen, zoals u het omschrijft (CGVS I, p. 7). Deze problemen geven dan ook geen aanleiding tot een vorm van internationale bescherming.

Voorts maakt u niet aannemelijk dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming van de autoriteiten in uw land van herkomst.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen.

Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

U bent slechts één keer naar de politie gestapt naar aanleiding van het laatste incident toen u door uw broer en nonkel in de val zou zijn gelokt op een moment dat u een ontmoeting met uw dochter zou hebben, kort voor uw vertrek in 2021, ondanks u beweert reeds ernstige problemen inclusief geweld te ervaren sinds 2005. Die ene keer werd u zagezegd slecht behandeld door de politie, maar u kan geen bewijzen voorleggen van uw bezoek aan het kantoor in de eerste plaats en u heeft evenmin alternatieven geprobeerd om bescherming te verkrijgen, zoals het inschakelen van een NGO bijvoorbeeld. Volgens u zijn LGBTQ-organisaties daar niet toe in staat wegens beperkte middelen etc. Aan de public defender heeft u dan weer niet gedacht om naartoe te stappen, u wilde ook niet nog meer problemen creëren en voorzichtig blijven (CGVS I, p. 10 - 12). U spreekt zichzelf bovendien tegen wat betreft uw beschermingspogingen door in het tweede onderhoud te verklaren in 2017 wel een aantal organisaties te hebben opgezocht (CGVS II, p. 10), waarmee u uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Ondanks dat het CGVS begrip kan opbrengen voor bepaalde angsten die gepaard gaan met het aanspreken van de politie bijvoorbeeld (CGVS II, p. 10), mag van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij eerst op een verregaande manier de verschillende mogelijkheden om bescherming te verkrijgen in zijn eigen land van herkomst, op ten minste probeerde uit te putten. Met bovenstaande pogingen toont u in geen geval aan dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen in Georgië.

Dat u ten slotte geen bescherming zou kunnen krijgen en dat uw nonkel u overal zou kunnen vinden, omdat hij een criminele autoriteit zou zijn wordt eveneens verworpen (CGVS I, p. 9 - 11 + CGVS II, p. 11): u kan zijn criminele achtergrond en daaruit volgende invloed niet concreet maken, maar spreekt vaak van 'ik denk' of 'hoogstwaarschijnlijk'. Dit zijn echter vermoedens en u weet niet wat voor criminele daden hij gesteld heeft of waarvoor hij in de gevangenis zat. Uw aantijgingen jegens hem blijven oppervlakkig en vaag: 'een combinatie van geld en criminele achtergrond gaven hem macht' of 'hij is lid van zwarte wereld' luidt het. Deze blote beweringen worden daarom niet zomaar aangenomen, laat staan dat u hiermee aannemelijk kunt maken dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming van uw autoriteiten.

Aangezien de aangehaalde daden van vervolging niet geloofwaardig worden geacht, en voor zover uit uw verklaringen geen andere elementen blijken die een persoonlijke vrees kunnen bewijzen, meent het Commissariaat-generaal in het licht van de specifieke omstandigheden dat u niet bewijst dat u wegens uw seksuele oriëntatie in Georgië persoonlijk zou worden blootgesteld aan vervolging of aan discriminerende maatregelen die zodanig omvangrijk of ernstig zijn dat ze vervolging in de zin van het Verdrag van Genève vormen. Aangezien u geen andere feiten aanhaalt dan deze die u uiteenzette met het oog op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en deze zelfde feiten niet geloofwaardig worden geacht, dient te worden geconcludeerd dat er geen "zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen" dat u wegens diezelfde feiten een reëel risico op "doodstraf of executie" of "foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing" in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de wet van 15 december 1980 zou lopen.

Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die uw advocate aan het CGVS overmaakte op 30 oktober 2023, waarbij u opmerkte dat de naam van uw vriend E. (...) gespeld wordt in plaats van I. (...), dient te worden gesteld dat deze rechtzetting niet van die aard is om enige van het bovenstaande te veranderen.

Tot slot zijn de documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, evenmin van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. De door u ingediende identiteitsdocumenten (bestaande uit uw rijbewijs, Georgische ID-kaart, geboorteakte, paspoort), werkdocumenten (bestaande uit foto's, badges, contracten en andere kaartjes/brieven), de brief van rainbow house, verklaringen van ex-partners en uw bewijs van goed gedrag en zeden, bewijzen hoogstens uw identiteit, uw werkverleden, uw seksuele oriëntatie en goed gedrag, maar bevatten geen bewijswaarde aangaande uw problemen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele

nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

De opmerking van uw advocate aan het einde van het eerste onderhoud, dat het toenmalige gebrek aan een opvangcentrum u zou verhinderen met een fris hoofd aan het onderhoud te kunnen deelnemen (CGVS I, p. 13) is niet voldoende om een bepaalde steunmaatregel te rechtvaardigen. Bovendien maakte u hier zelf geen melding van als reden waardoor een goed verloop van het onderhoud niet mogelijk zou zijn (CGVS I, p. 1, 2, 13 & 14) en werd u een tweede keer opgeroepen waardoor redelijkerwijs verwacht mag worden dat u kansen genoeg heeft gehad om uw relaas op een bevredigende manier uit te spreken te doen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In het verzoekschrift wordt er wederom op gewezen dat zij wegens het toenmalige gebrek aan een opvangcentrum tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud “*fysiek en mentaal totaal uitgeput*” was, doch dient herhaald te worden dat verzoekende partij zelf hiervan niet het minste gewag maakte tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud. Bij de aanvang van dit onderhoud gaf zij daarentegen aan dat het goed ging met haar en dat zij zich klaar voelde om aan het interview te beginnen (notities CGVS d.d. 13/02/2023, p. 1-2). Toen haar op het einde van dit persoonlijk onderhoud nog gevraagd werd hoe het hier in België voor haar is, stelde zij dat buiten het feit dat zij hier geen onderdak heeft waardoor zij vaak op straat belandt “*heel goed*” met haar is (notities CGVS d.d. 13/02/2023, p. 13). Zij het hierbij nog opgemerkt dat zij ten tijde van haar eerste persoonlijk onderhoud niet op straat leefde, maar bij een vriend woonde (notities CGVS d.d. 13/02/2023, p. 2). Uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat het onderhoud op normale wijze geschiedde en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Tevens blijkt dat verzoekende partij in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop concrete antwoorden kon formuleren. Overigens gaf ook haar advocaat aan dat verzoekende partij ondanks de situatie waarin verzoekende partij zich bevond ten tijde van dit onderhoud “*heel coherente*” verklaringen had kunnen afleggen (notities CGVS d.d. 13/02/2023, p. 13) en uitte haar advocaat nergens een bezwaar tegen het feit dat het persoonlijk onderhoud had plaatsgevonden.

Zij het tevens bemerkt dat verzoekende partij in de DVZ-vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” d.d. 4 januari 2023 uitdrukkelijk aangaf dat er geen elementen of omstandigheden in haar hoofde aanwezig zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (administratief dossier, stuk 7, map DVZ).

Evenmin wordt door verzoekende partij enig medisch attest neergelegd waaruit het bestaan van enige psychische en/of fysieke kwaal in haar hoofde kan worden afgeleid. Zij toont dan ook op geen enkele wijze aan dat haar fysieke en/of mentale gezondheidstoestand ten tijde van haar eerste persoonlijk onderhoud van die aard was dat zij hierdoor niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.2.3. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van

het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Bij terugkeer naar Georgië vreest verzoekende partij gedood te worden door haar familie omwille van haar homoseksuele geaardheid (notities CGVS d.d. 13/02/2023, p. 7; notities CGVS d.d. 27/07/2023, p. 4-6).

2.2.5. De Raad stelt evenwel vast dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt en dit omdat:

- (i) zij naliert een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Polen, waar zij meer dan een jaar verbleef na haar definitief vertrek uit Georgië;
- (ii) aan de door haar voorgehouden problemen met haar familie geen enkel geloof kan worden gehecht, nu:
 - (a) zij, ondanks de vele incidenten die zij meemaakte met haar familie, meermaals naar hen terugkeerde,
 - (b) zij, hoewel zij reeds sinds zij 20 jaar oud is (i.e. sinds 2005) vele problemen zou kennen met haar familie omwille van haar geaardheid en haar neus al gebroken werd voor zij alleen ging wonen in 2017, pas in 2021 besloot om te vertrekken uit Georgië,
 - (c) zij tegenstrijdig is over de bezoeken van haar familie op haar werk, en,
 - (d) het evenmin geloofwaardig is dat haar familieleden iets waar ze zich zo voor zouden schamen, zo publiekelijk zouden maken, door bijvoorbeeld op haar werk langs te komen;
- (iii) de overige door haar aangehaalde problemen, namelijk de cynische opmerkingen, pestgedrag of scheldpartijen door onbekenden (op straat), niet zwaarwichtig genoeg zijn om van een vorm van vervolging te kunnen spreken; en,
- (iv) zij bovendien niet aannemelijk maakt dat zij niet zou kunnen rekenen op bescherming van de autoriteiten in haar land van herkomst, nu zij, ondanks zij beweert reeds ernstige problemen inclusief geweld te ervaren sinds 2005, enkel één keer naar de politie is gestapt en dit naar aanleiding van het laatste incident toen zij door haar broer en nonkel in de val zou zijn gelokt op een moment dat zij een ontmoeting met haar dochter zou hebben.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat, hoewel erkend wordt dat de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, uit de informatie die verzoekende partij in haar verzoekschrift aanhaalt, afkomstig uit verschillende internationale rapporten alsook uit de "*COI Focus*" betreffende "*Georgië. Algemene situatie*" van 11 december 2023 waarnaar ook verwezen wordt in de bestreden beslissing, niet kan worden afgeleid dat er in Georgië actueel sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen. Ook met een loutere verwijzing naar een artikel d.d. 1 maart 2024 over het wetsvoorstel om onder andere LGBTI+-propaganda te verbieden, toont verzoekende partij niet aan dat er actueel sprake is van groepsvervolging van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië. Dit geldt des te meer nu het slechts gaat over een wetsvoorstel en het onzeker is of het parlement deze wet zal goedkeuren, zo blijkt uit een artikel d.d. 25 maart 2024 dat verwerende partij bij haar nota met opmerkingen voegt (zie rechtsplegingsdossier, stuk 5), waardoor enige vrees gelinkt aan de goedkeuring van dit wetsvoorstel vooralsnog puur hypothetisch is. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land voor LGBTI+-personen om aan te tonen dat zij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, doch dient deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade *in concreto* aan te tonen.

Verder herhaalt verzoekende partij opnieuw de door haar voorgehouden problemen met haar familie, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing gedane bevindingen die de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen met haar familie ernstig ondergraven. Immers, in een poging om desbetreffende motieven te weerleggen, komt zij in wezen niet verder dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen.

Vooreerst kan verzoekende partij geenszins volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie inzake het belang van familie binnen de Georgische cultuur om te verklaren waarom zij ondanks haar ernstige problemen met haar familie – zij maakte gewag van onophoudelijke, dagelijkse dreigementen en pogingen om haar te doden, zo zou zij reeds in 2009, toen haar relatie met een fotograaf die zij ontmoet had op haar werk ontdekt werd door haar familie, door haar familie in elkaar zijn geslagen waardoor haar neus

brak en ook door haar broer gewurgd zijn geweest tot ze het bewustzijn verloor, en zou zij toen zij voor een korte vakantie van haar werk in Irak terugkeerde naar haar familie onophoudelijk zijn uitgescholden door haar broer en in het gezicht gestoken zijn met een balpen (notities CGVS d.d. 13/02/2023, p. 8) – nog meermaals naar haar familie terugkeerde en dermate lang wachtte, tot in 2021, om Georgië definitief te verlaten. Aangezien verzoekende partij een hoger opgeleide volwassen man was die kon voorzien in een eigen inkomen (verklaring DVZ, vragen 11 en 12), is het immers geenszins plausibel dat er geen andere opties zouden zijn geweest dan telkens terug te keren naar haar uiterst gewelddadige familie.

Waar zij inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden opwerpt dat zij door *“algehele uitputting en vermoeidheid”* tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud *“een aantal zaken (heeft) gezegd die niet kloppen”*, duidt de Raad erop dat hierboven reeds werd opgemerkt dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar fysieke en/of mentale gezondheidstoestand ten tijde van haar eerste persoonlijk onderhoud van die aard was dat zij hierdoor niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Zij kan de vastgestelde tegenstrijdigheden dan ook bezwaarlijk hieraan wijten, temeer nu deze tegenstrijdigheden, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt in haar verzoekschrift, wel degelijk betrekking hebben op kernaspecten van haar asielrelaas en allerminst beschouwd kunnen worden als *“minimale tegenstrijdigheden”*.

Voorts werpt verzoekende partij met de loutere uitleg dat haar familieleden langskwamen bij haar op het werk om haar te intimideren opdat zij zou terugkeren naar het ouderlijke huis, geen ander licht op de pertinente vaststelling dat het evenwel niet geloofwaardig is dat haar familieleden iets waar ze zich zo voor zouden schamen, zo publiekelijk zouden maken. Er kan niet worden ingezien waarom haar familie haar publiekelijk aan de schandpaal zou nagelen en hiermee eerverlies en schaamte over zichzelf zou brengen, indien haar familie in werkelijkheid uit was op de dood van verzoekende partij zodat de eer en naam van de familie hersteld zou worden. In datzelfde licht is het tevens uiterst bevreemdend dat hoewel haar broer en nonkel verschillende keren de kans hadden om haar om het leven te brengen (zie notities CGVS d.d. 27/07/2023, p. 5, 6 en 13), zij deze kansen onbenut lieten. Daar waar verzoekende partij desbetreffend in haar verzoekschrift opmerkt dat haar familie haar pas wilde doden toen zij de familie-eer op onherstelbare wijze had aangetast door de ouderlijke woonst te verlaten, gaat zij eraan voorbij dat blijkens haar verklaringen zij reeds in 2017 alleen is gaan wonen en dat zij vervolgens nog regelmatig werd lastiggevallen door haar familie, die langskwam op haar werk en haar er kwam uitschelden (notities CGVS d.d. 13/02/2023, p. 9). Derhalve kwam verzoekende partij ook nadat zij alleen was gaan wonen – en dus in de ogen van haar familie de familie-eer op onherstelbare wijze had aangetast – nog verschillende keren in aanraking met haar familie, doch liet haar familie deze kansen om haar te doden klaarblijkelijk onbenut.

Verder volstaat haar loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Immers, hoewel uit de *“CO/ Focus”* betreffende *“Georgië. Algemene situatie”* van 11 december 2023, waaruit ook verzoekende partij citeert in haar verzoekschrift, blijkt dat er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen tekortkomingen zijn, kunnen ook LGBTI+-personen bij de politie terecht voor klachten en raden ook ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen in geval van problemen. Als de politie niet helpt, is het bovendien ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen, wiens betrokkenheid er vaak voor zorgt dat een zaak grondig onderzocht wordt. Uit deze informatie kan dan ook niet zonder meer worden afgeleid dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn verzoekende partij hulp en/of bescherming te bieden. Het komt dan ook aan verzoekende partij toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Evenwel dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Zoals reeds dienstig opgemerkt in de bestreden beslissing, stapte verzoekende partij slechts één keer naar de politie en ondernam zij nadat zij toen slecht behandeld werd geen verdere pogingen om hulp en/of bescherming te bekomen vanwege haar autoriteiten. Haar algemene betoog dat LGBTI+-personen vaak niet naar de politie stappen of elders hulp vragen, zelfs in meer LGBTI+-vriendelijke landen, kan haar nalaten verdere stappen te ondernemen teneinde bescherming vanwege haar autoriteiten te bekomen geenszins vergoelijken en zij doet hiermee geen afbreuk aan het gegeven dat uit voormelde informatie blijkt dat LGBTI+-personen in Georgië in het algemeen wel degelijk bij de politie terecht kunnen voor klachten en dat het bovendien daarnaast ook mogelijk is om naar de Public Defender stappen. Het spreekt voor zich dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, zij hiertegen ook niet kunnen optreden. De door verzoekende partij aangevoerde vergoelijkingsen berusten geenszins op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te bekomen.

2.2.6. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens de persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal d.d. 13 februari 2023 en 27 juli 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT